

Burny Bos
Hans de Beer

Familie Mol-de Mol viert feest

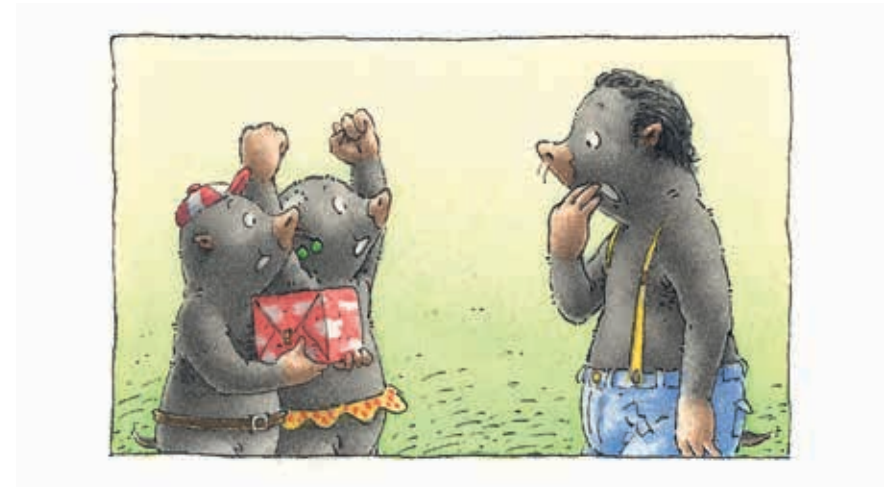

AVI
E4

Met dank aan IWAL Instituten voor Dyslexie voor het beschikbaar stellen van het lettertype dat wordt gebruikt in de serie 'Hoera, ik kan lezen!'. Dit lettertype is speciaal bedoeld voor mensen die moeite hebben met lezen.

Familie Mol-de Mol viert feest

Hoera, ik kan lezen!

Op www.vierwindstreken.com kun je je aanmelden voor onze nieuwsbrief. Hier vind je ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2010 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Burny Bos
Illustraties van Hans de Beer
Alle rechten voorbehouden.
AVI E4 / NUR 287 / ISBN 978 90 5116 349 0

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tekst van Burny Bos
met illustraties van Hans de Beer

De Vier Windstreken

De familie Mol-de Mol

De familie Mol-de Mol is een heel gewone familie.

Vader Mol-de Mol.

Moeder Mol-de Mol.

De tweeling Stoffer en Streep.

En oma.

Moeder verdient het geld.

Vader maakt het huis schoon.

En hij zorgt voor de kinderen.

Oma is al heel oud.

Ze rijdt in een rolstoel.

De tweeling is gek op oma.

Met haar beleven ze altijd de gekste dingen.

Naar het zwembad

Vandaag gaan ze naar het zwembad.

Moeder zoekt naar haar badpak.

“O, kijk, dit heb ik ook nog.”

Moeder laat een klein badpak zien.

“Dat ik daar ooit in paste.”

“Je bent ook zo’n dikzak geworden,” grapt vader.

“Anders jij wel,” zegt moeder boos.

Ze prikt in vaders buik.

“Dat is lucht,” zegt vader.

Ze zijn in het zwembad.

Stoffer en Streep staan op de kant.

Ze hebben het koud.

“Doe toch eens sportief,” zegt vader.

Hij klimt de trap van de duikplank op.

“Let goed op.

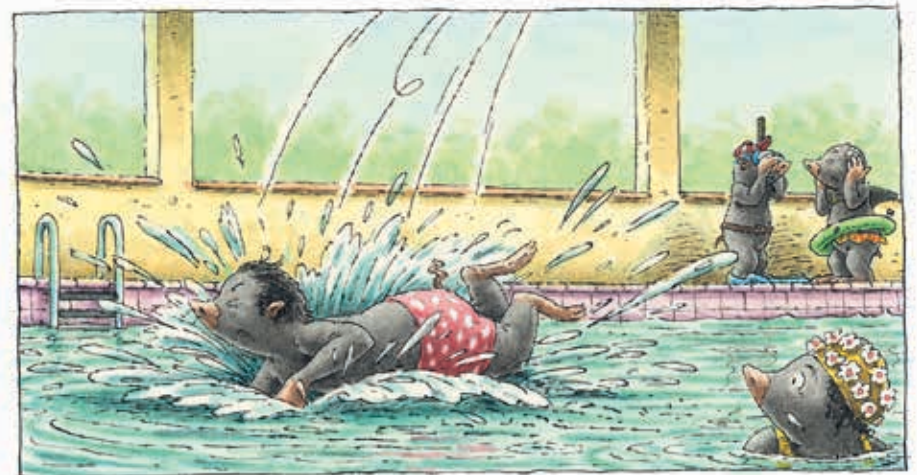
Ik maak een bommetje.”

Hij springt op en neer op de duikplank.

De badmeester blaast hard op zijn fluit.
“Wil die dikke meneer even rustig doen!”
Vader wil een salto maken.
Maar de salto lukt niet.

Als een baksteen valt vader in het water.
Plat op zijn buik.
Een harde klap klinkt door het zwembad.
Vader schreeuwt van pijn: “AU!”

Vader klimt op de kant.
Zijn borstkas doet pijn.
Hij hapt naar lucht.
De badmeester loopt naar vader toe.
“U mag niet meer op de duikplank,” zegt hij.
“Een volwassen kerel, bah!”
Moeder heeft alles gezien.
Ze schudt haar hoofd.
“Het blijft een kind,” mompelt ze.
Langzaam zwemt ze naar vader toe.

Stoffer en Streep lopen naar vader toe.
“Wat zei de badmeester?” vraagt Streep.
“Was hij kwaad?” bibbert Stoffer.
“O, niks aan de hand,” zegt vader.
Hij komt overeind.
Dan springt hij in het water.
Boven op moeder.
Ook dat nog.

Stoffer en Streep lachen.

“Je moet wel uitkijken, pap,” zegt Streep.

Moeder Mol-de Mol hoest en proest.

Ze roept naar de tweeling.

“Kom op, jongens.

Laten we jullie vader kopje-onder duwen.”

Stoffer en Streep springen het water in.

De tandarts

De familie is bij de tandarts.

Om de beurt mogen ze op de stoel liggen.

De tandarts bekijkt iedere tand en kies.

Vader mag eerst.

“Alles is in orde,” zegt de tandarts.

“Volgende graag.”

“Mooi zo,” lacht vader.

Streep is aan de beurt.

Zij heeft ook geen gaatjes.

Ze zucht: “Fijn!”

